

Sygn. akt I CZ 24/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi J. B.

o wznowienie postępowania zakończonych postanowieniem Sądu Okręgowego
w W. z dnia 22 września 2009 r.,

w sprawie z wniosku J. B.

przy uczestnictwie M. M. i in.,

o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 9 maja 2014 r.,

zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 5 sierpnia 2013 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

W sprawie z wniosku J. B. z udziałem [...] o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po S. M., Sąd Rejonowy w P. postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2008 r. oddalił wniosek, a postanowieniem z dnia 22 września 2009 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację wnioskodawczynie od tego postanowienia. Postanowieniem z dnia 9 września 2011 r. Sąd Najwyższy oddalił skargę kasacyjną wnioskodawczynie wniesioną od postanowienia Sądu Okręgowego.

W dniu 7 września 2012 r. wnioskodawczynie złożyła we wskazanej sprawie skargę o wznowienie postępowania powołując się na brak należytej reprezentacji i pozbawienie możliwości działania.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w W. odrzucił skargę o wznowienie postępowania jako wniesioną po upływie przewidzianego przepisami k.p.c. terminu. Sąd Okręgowy wskazał również, że skarga nie została oparta na ustawowej podstawie wznowienia zważywszy, że wszystkie zawarte w skardze zarzuty dotyczyły postępowania o stwierdzenie nabycia spadku zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w P. z dnia 26 września 2000 r.

W zażaleniu wnioskodawczynie zarzuciła, że zaskarżone postanowienie wydane zostało w oparciu o błędne ustalenia faktyczne. Sąd Okręgowy przyjął bowiem, że zarzuty dotyczą jedynie postępowania o stwierdzenie nabycia spadku, w sytuacji, gdy celem skarżącej było wskazanie, że zarzuty dotyczące tamtego postępowania nie zostały rzetelnie zbadane w sprawie o zmianę postanowienia o stwierdzenia nabycia spadku. Skarżąca zarzuciła nadto naruszenie art. 410 § 2 oraz art. 130 §1 w związku z art. 406 i art. 409 k.p.c. przez zaniechania wezwania jej do usunięcia braków formalnych skargi o wznowienie postępowania. Podniosła również, że wezwanie do usunięcia braków formalnych powinno zawierać pouczenie o możliwości przywrócenia terminu do złożenia skargi o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 407 § 1 k.p.c. (w związku z art. 13 § 2 k.p.c.) skargę o wznowienie wnosi się w terminie trzymiesięcznym; termin ten liczy się od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia, a gdy podstawą wznowienia jest pozbawienie możliwości działania lub brak należytej reprezentacji - od dnia, w którym o orzeczeniu dowiedziała się strona, jej organ lub jej przedstawiciel ustawowy.

Ponieważ, zdaniem skarżącej, była ona nienależycie reprezentowana oraz została pozbawiona możliwości działania w sprawie o zmianę postanowienia o stwierdzenia nabycia spadku, a skargą o wznowienie zaskarżone zostało postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 22 września 2009 r., przy tych podstawach wznowienia termin trzech miesięcy liczyć należało od dnia, w którym skarżąca dowiedziała się o postanowieniu z dnia 22 września 2009 r. Zważywszy, że skarżąca była obecna na rozprawie apelacyjnej oraz podczas ogłaszania zaskarżonego postanowienia (k. 373), należało przyjąć, że trzymiesięczny termin z art. 407 § 1 k.p.c. upłynął 22 grudnia 2009 r. Biorąc pod uwagę, że skarga o wznowienie postępowania została złożona w dniu 7 września 2012 r., jest jasne, że była spóźniona. Stąd też, na podstawie art. 410 § 1 k.p.c., prawidłowo została odrzucona. Podkreślić należy, że wniesienie skargi kasacyjnej nie przerywa biegu terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2009 r. V CZ 24/09, OSNC - ZD 2010, nr 2, poz. 46 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2012 r., IV CZ 115/12, nie publ.).

Na marginesie można zauważyć, że nie było podstawy do wnioskowania, iż skarga o wznowienie postępowania zawierała wniosek o przywrócenie terminu do jej złożenia. Jasne brzmienie skargi i nie budzący wątpliwości cel, dla którego skarga została złożona, wyklucza przypisanie jej innej treści niż wprost w niej wyrażona. Sąd nie miał też obowiązku informowania strony o możliwości złożenia wniosku o przywrócenia terminu do złożenia skargi o wznowienie postępowania.

Ponieważ z okoliczności sprawy wynikało niezbicie, że skarga została wniesiona z naruszeniem przepisanej terminu, jej odrzucenie *a limine* nie mogło być poczytane za nieprawidłowe.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. należało zażalenie oddalić.